

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1717/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Алексић, адвокат у ..., против тужене Јавне медијске установе „Радио Телевизија Србије“, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2128/19 од 22.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 10. новембра 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2128/19 од 22.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2128/19 од 22.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 804/18 од 29.03.2019. године, одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да тужиљи на име накнаде штете због мање исплаћене зараде исплати износ од 96.754,86 динара и то појединачно опредељене месечне износе за период од јануара 2016. године закључно са фебруаром 2018. године, са опредељеном законском затезном каматом. У ставу другом изреке, обавезана је тужилја да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 2.510,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2128/19 од 22.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена наведена првостепена пресуда, те је одбијен и захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилја је изјавила благовремену ревизију због битне повреде поступка учињене у поступку пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног

права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Побијана другостепена пресуда којом је правноснажно одбијен тужбени захтев који је за предмет имао потраживање тужиле на име накнаде штете због мање исплаћених зарада код туженог, у периоду од јануара 2016. закључно са фебруаром 2018. године, уз образложење да је у спорном периоду тужилина зарада правилно умањивана за 10% применом Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава ("Службени гласник РС" бр. 116/14), те Закона о јавним медијским сервисима ("Службени гласник РС" бр. 83/14...108/16), није противна судској пракси и израженим правним схватањима ревизијског суда. Ревизијским наводима тужиле да се одредбе наведеног закона не односе на запослене у јавним медијским сервисима, јер средства за своје финансирање обезбеђују наплатом таксе која не може бити јавни приход, указује се на по схватању ревидента погрешну примену материјалног права од стране нижестепених судова, што само по себи није разлог за изузетну дозвољеност ревизије. Тужиле не указује на другачију судску праксу, изражену у правноснажним судским пресудама, у примени одредба члана 35. став 1. и 36. став 1. тачка 2. Закона о јавним медијским сервисима, према којима Република Србија обезбеђује стабилно и довољно финансирање основне делатности јавног медијског сервиса, између осталог, и из средстава буџета и следом тога на другачије закључке судова о томе да ли јавни медијски сервис јесте корисник јавних средстава у смислу Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава.

Из изнетих разлога је на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужила је тужбу поднела 05.03.2018. године, а иста је преиначена 29.03.2019. године. Вредност предмета спора побиијаног дела правноснажне одлуке је 96.754,86 динара, што представља динарску противвредност од 820,15 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе.

Како се предметна парница води поводом остваривања новчаног захтева из радног односа који према врсти тражене правне заштите не представља радни спор из члана 441. Закона о парничном поступку, те како вредност предмета спора побиијаног дела другостепене одлуке ревизију тужиле чини недозвољеном, то је Врховни касациони суд одлучио на основу члана 413. применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку као у изреци овог решења, у другом ставу.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић